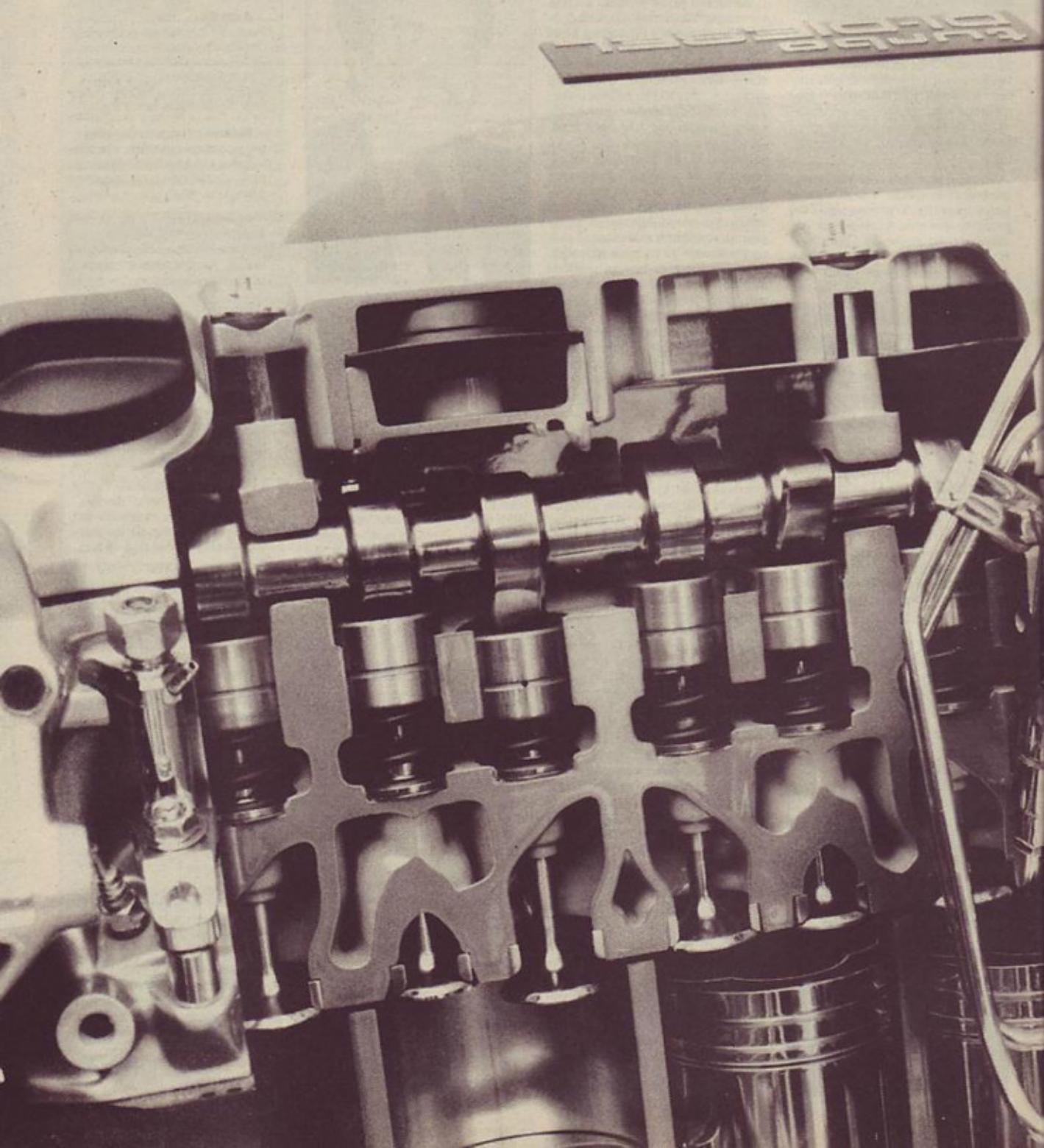
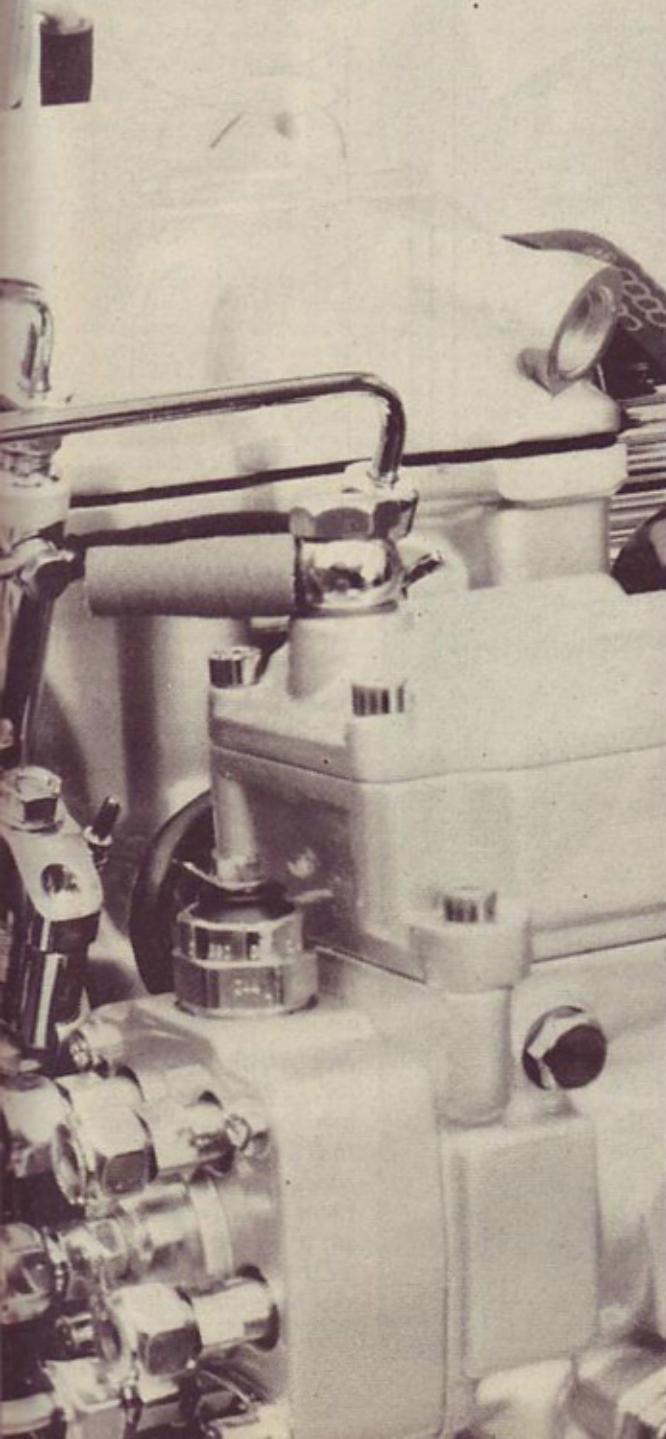

Vozili smo: AUDI 100 (AVANT) TDI

NEPOSREDNOST

Audi vnovič streže z napredkom: neposredno vbrizgavanje goriva v dizelski motor so združili ne le s pričakovano skromno porabo plinskega olja, ampak tudi s kultiviranoščjo, ki se odlično poda vzdusušu (kombi-)limuzina višjega srednjega razreda.

Neposredno vbrizgavanje goriva je svojo gospodarnost že zdavnaj dokazalo v tovornjaških dizilih. Prepreka za vgradnjo v osebne avtomobile je bila ena sama: trušč, ki ga takšna dizelska zasnova povzroča. Pa so se izzivalne naloge – precej po tihem in nepreričljivo – že pred časom lotili v Torinu, z dizelskim štirivaljnikiom za Fiatovo cromo. Pri Audiju so bili odločnejši: lanskem premjero audija 100 TDI (Turbo Direct Injection) na frankfurtskem avtomobilskem salonu so oznanili tudi s tovarniško rekordno vožnjo. Z enkratnim polnjenjem posode za gorivo so prevozili 4.819,4 kilometra poti (skozi devet evropskih držav) ter pri tem dosegli dve vzne-mirljivi številki: povprečno poraba 1,76 litra plinskega olja na 100 kilometrov in povprečno hitrost 60,2 kilometra na uro.

Resnici na ljubo je treba povedati: rekordni avtomobil so raho modificali. Podaljšali so prestavna razměra v prenosu moći, zvišali zračni tlak v kolesih (na 4 bare), zelo natančno pravili motor, karoserijsko aerodinamiko pa malce oplemenitili.

Vseeno: limuzina audi 100 TDI in kombi-limuzina audi 100 avant TDI sta zdaj že serijska izdelka, ki se ponašata z rekordno nizkimi normnimi porabami – 5,7, oziroma 6 litrov na 100 kilometrov. In kar je pri tem prav tako pomembno: prav nič hrupnejsa nista, kot gre od dizelskih osebnih avtomobilov pričakovati. Celo zelo uglaljena znata!

Motor TDI zanju so izdelani na osnovi že znanih Audijevih dizelskih in bencinskih petvaljnikov, s šestkrat vležajeno ročično gredjo, z lahko glavo ter z odmično gredjo v njej. Na račun podaljšanih batnih gibov ima TDI 2460 kubikov gibne prostornine, namesto doslej dizelsko običajnih predkomor ali vrtinčnih komor pa skrbno dognano neposredno vbrizgavanje goriva. Najpoglavitnejše gibljive dele motorja so prilagodili novim obremenitvam, optimalne izgorevalne prostore pa so dosegli

tudi s pomočjo posebej prilagojenih batov: vdrtnine v njih so na sredinah privzdignili, v tako imenovane »meksiške klobuke«. Motor so opremili tudi z majhnim turbinskim polnilnikom na izpušne pline ter s hladilnikom polnilnega zraka zanj. Dosežene zračne temperature se sučejo okoli 70 Celzijevih stopinj.

Poglavlje zase je elektronika, ki uravnava vbrizgavanje goriva. Mikroprocesorja ter tipala zanju bedijo nad-motornimi vrtljaji, polnilnim tlakom in ukazi z (elektronskega!) pedala za plin, prilagajajo pa se tudi temperaturam zunanjega zraka, hladilne tekočine in goriva. Visokotlačna razdelilna črpalka zmure 900 barov, kar je dvojna tlačna zmogljivost črpalk pri doslej običajnih dizilih za osebne avtomobile, vsaka od petih vbrizgalnih sob pa ima po pet brizgalnih luknj, s premeri po 0,21 milimetra. Posebnost sta vzmeti, ki uravnavata delovanje vsake od teh sob in skrbita za dvostenjsko vbrizgavanje – najprej v manjši količini za »mehko« izgorevanje in natombi s preostankom goriva za popolno izgorevanje. Prav ta domiselna rešitev je eden od glavnih konstrukcijskih dosegkov zoper tovornjaški trušč motorja. Zoper trušč pa so motor v celiem (razen karterja, da hlajenje ni prizadeto) obdaljali tudi s temeljito zvočno izolacijo, pri čemer niso pozabili miti na elastične objemke obeh kolesnih polosi, pa tudi na takot potankosti: hladilno režo v nosu, namejeno hladilniku polnilnega zraka, so zastrli s »samodejno« žaluzijo. Ta ostaja – zaradi teže lastnih polknic – pri manjših hitrostih vozila (prosti tek, mestne vožnje) zaprta in tako preprečuje, da bi se motorni trušč skozeno širil v okolico. Zračni piš ob večjih hitrostih pa polknice razmakne, seveda dotoku hladnega zraka na ljubo.

Kultiviranosti motorja in vozila v celiem so namenili tudi hidravlično in elektronsko nadzirano vležajenje motorja. Ob prostem teku motorja so ventilji, ki služijo tej hidravliki, močneje odprtji.

pretok tekočine je večji, vležajenje pa je zato mehkejše. Nad 1600 motornimi vrtljaji pa se pretok skozi ventile zmanjša, vležajenje motorja pa otrdi.

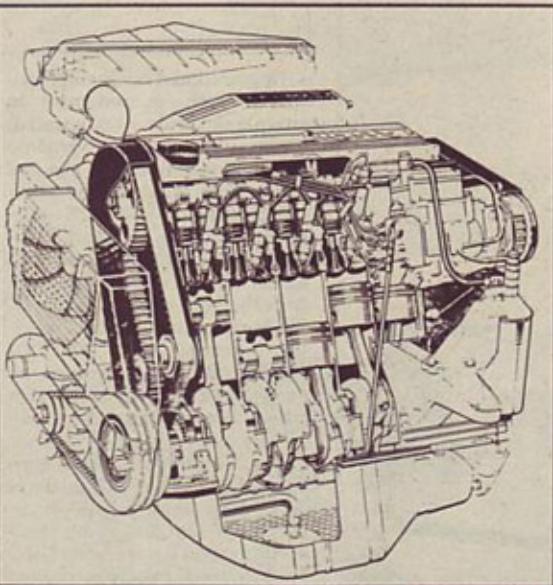
Motor TDI streže z največjo močjo 88 kW oziroma 120 KM pri 4250 vrtljajih v minutni, pri čemer se zmore uslužno zavrteti do spodnjega roba rdečega polja, ki se na merilniku vrtljajev začne pri številki 5200. Zmore pa tudi zavidljiv največji navor 265 Nm pri 2250 vrtljajih v minutni z zelo ravno krivuljo med 1800 in 3300 vrtljaji, kar daje družno s petstopenjskim manjalkom prepričljivo odzivnost na vozniške ukaze, prispeva pa tudi k izredno ugodnim zmogljivostim tega motorja v celiem. Tovarniški podatki o pospeških in največji hitrosti, pa tudi o normalni porabi goriva se malenkostno razlikujejo le glede na to, za katero različico audijskega 100 TDI gre – limuzino ali avant. Seveda je vtis o motorju, ki ga izza volana doživila voznik, vselej enak: razveseljiv, ker vzig motorja TDI ne zahteva predogrevnega časa (ta je potreben šele pri temperaturah pod minus 10 Celzijevih stopinj), prijeten, ker je civiliziranost motorja brezhibna in zelo ugoden, ko gre za zmogljivosti in porabo goriva.

Drugače rečeno: novi dizel se audijsku 100 zelo dobro poda. Kombinacijo s tem avtom (najsi gre za limuzino ali za avant), ki

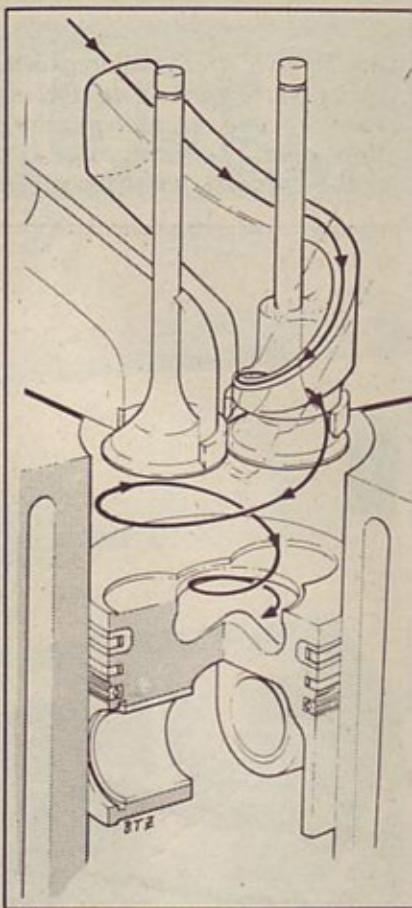
Tehnični podatki

Motor: petvaljni – vrstni – dizel – nameščen spredaj prečno – vrtina in gib 81,0 x 95,5 mm – gibna prostornina 2460 kubikov – kompresija 21,0:1 – največja moč 88 kW (120 KM) pri 4250/min – največji navor 265 Nm pri 2250/min – ročična gred v 6 letih – odmična gred v glavi (zobati jermen) – glava iz lahke kovine – visokotlačna črpalka, elektronsko nadzorovanja, neposredno vbrizgavanje goriva – vodno hlađenje – 12 V, 65 Ah – alternator 1260 W.

Zmogljivosti (tovorno, za avant v oklepajih): največja hitrost 200 (198) km na uro – pospešek 0–100 km na uro: 9,9 (10,1) s – poraba goriva ECE: 4,2/5,8/7,2 (4,5/6,3/7,2) litra plinskega olja na 100 km.

Motor TDI: dizelski danes in jutri

Neposredno vbrizgavanje: naravnost v valj

je v vseh preostalih tehničnih potočnostih pač takšen, kakršnega smo vajeni že od prej, pa izboljšuje tudi serijsko primanjena dodatna oprema: servovojačevalnik volana, osrednja ključavnica, električno nastavljivi in ogrevani zunanjii ogledali, stikirkrat kolutne in spredaj posebej hlažene zavore ter gume 205/60 na 15-colskih plastičnih. Hkrati pa velja – po zaslugu motorja TDI – upoštevati tudi lastnosti, blagodejne za čisto okolje: nič dima v izpuhu, skoraj nič smradu in že izpolnjene dizelske norme, ki jih bo Evropa zahtevala od leta 1992 dalje. Vse to za ceno (v ZR Nemčiji) 42.360 (audi 100 TDI) in 45.265 (audi 100 avant TDI) zahodnonemških mark.

Neposrednost v motorju torej ni ravno poceni, a je vseeno vabljiva: zaradi vsega, pravkar opisanega, a tudi in predvsem zaradi neposrednosti, s katero pelje motor TDI v svojo, torej dizelsko prihodnost.

Martin Česenj